

Megyeszerte megkezdődött a gabonabeadás

Dolgozóink a haza asztalára tették az első elcséplést gabonájukat

Megyeszerte megkezdődött a cséplés és a csépléssel egyidőben a gabonabeadás. A szocialista szektorok dolgozói és az egyénileg dolgozó parasztság a törvény előírása szerint közvetlenül a cséplőgéptől szállítja a begyűjtőncélre a gabonát. Számos község dolgozó parasztjai megfogadták, hogy

határidő előtt teljesítik a gabonabegyűjtési tervet.

Július 6-án, vasárnap a bajai Vörös Fény termelőcsoport a koreai műszak keretében végzte az első búzacséplését és termésüket közvetlen a géptől feldisztált kocsikkal vitték a Terményforgalmi Vállalat begyűjtőraktárába.

A csoport elnöke, Hoffbauer Dezső elvtárs adta át az első kenyérgabona mennyiségét a Bajai Posztógyár dolgozóinak rövid beszéd kíséretében. A Posztógyár részéről Tavasz József üzemi párttitkár vette át a gabonát, hangsúlyozva, hogy ez is elősegíti a munkás-parasztszövetség megszilárdítását. A városi pártbizottság részéről Gillán Mihály köszöntötte a Vörös Fény dolgozóit, abból az alkalomból, hogy magukévá tették a párt és a kormány határozatát, hogy a cséplőgéptől a

begyűjtőhelyre vitték a termésüket.

Az ünnepségen a Posztógyár zenekara működött közre, amely a feldisztált kocsik kíséretében a városon keresztül a begyűjtőhelyig. A csoport tagjai között nagy örömet keltett az, hogy búzájuk fajsúlya minden eddigi termésüket felülmúlja.

A bevitt búzatermés 86 hektoliter kilogramm súlyú.

Kecel községben szombaton reggel 5 órakor megkezdtek a cséplést a kiskörösi gépalomák két cséplőgéppel. Délután 10 órakor a község zenészei és az úttörők virággal és zeneszóval köszöntötték a Vörös Zászló termelőszövetkezeti csoport dolgozóit, a cséplés megkezdése alkalmával.

Ezalatt a községben szorgalmas kezek zászlókkal és jelszavakkal feldisztálták a tanácsházát és a terményraktárt, hogy méltó keretek között fogadják az első gabonaszállítványt. Délután 3 órakor három feldisztált vontatóval megérkezett a Vörös Zászló termelőszövetkezet mintegy 50 mázsát kitevő első elcséplést gabonája a raktárba. Utána a község élenjáró dolgozó parasztjainak fogatai következtek. Simon

László 12 holdas középparaszt 10 mázsa rozstot szállított beadásai kötelezettségébe ezen a napon.

Altalában a beadási kötelezettség teljesítésében

mindenütt a termelőcsoportok járnak az élen.

A bácsborsódi Új Élet termelőszövetkezet már július 2-án 8 feldisztált kocsit indított el a cséplőgéptől a földművelőszövetkezet gabonaraktaiba és teljesítette ősziárpa beadási kötelezettségét.

Mátételek községben a Törekvés termelőszövetkezet 36 mázsa ősziárpa szállított be. A keceli Vörös Zászló termelőszövetkezet 40 mázsa rozstot, a soltvadkerti Új Alkotmány termelőszövetkezet 21 mázsa 18 kilogramm árpa és 40 mázsa 49 kilogramm rozstot vitt a termelőszövetkezeti raktárba, megelőzve a többi termelőszövetkezeteket és a község egyénileg dolgozó parasztjait.

Az egyénileg dolgozó parasztságot követik a termelőszövetkezetek példáját. Szabó Jenő 22 holdas kiskunfélegyházi középparaszt az egyének között elsőnek tett eleget beadási kötelezettségének.

A hercegszántói „szellem“

Lapunk nemrégiben leplezte le Zámbo Dezső gátéri papnak egy vásári kóciert is megszégyenítő ügyeskedését, aki még az általános iskolás gyerekek által is jólismert időjelzőkészülékről, a barometerről tájékozódva — és utána a biztonság kedvéért a rádióban a meteorológiai intézet jelentését megadgatva isteni sugallattól hajtva — „bölc“ éleslátással esőt „jószolt“. Amde ravaszul a barométer és a rádió ígéretéről mélyen halgatva ezt csak abban az esetben „garantálta“, ha elegendő hívő halgatja végig estéli demokráciacénes elmefuttatásait a templomban.

Ugy látszik, hogy illetékes hercegszántói személy megirigyelte a gátéri pap, Zámbo Dezső (volt Horthysta alezredes) babérait és hasonló cselhez folyamodott.

Hercegszántó községben néhány nappal ezelőtt egy Kóbor nevű tanító öngyilkos lett. Utána holttestét annak rendje és módja szerint eltemették. De a klerikális népbu-tításnak ez a hercegszántói zászlóvivője az esetet megpróbálta felhasználni arra, hogy alaposan megtépzott tekintélyét, — amint ezt az öntudatos felvilágosult hercegszántói dolgozó parasztságot legutóbb a hitoktatásnál való beiratkozásnál is kifejezésre juttatták — megpróbálja helyreállítani.

Az történet ugyanis, hogy a Kóbor eltemetése után három nappal éjjel 12 órakor — ahogyan ez egy jól nevelt szellemhez illik — telefonon felhívták a posta egyik idősebb női dolgozóját, ügyeletés és a sírontúll hang, erőlködve utánozva a Kóbor hangját, kinyilatkoztatta, hogy „isten van, meg fogtok lakolni bűneitekért“.

Sajnos, a klerikális népbu-títás trükkjeiben járatlan postás-kisasszony a „sírontúll“

hang hallatára elájult, majd utána, amit ez szokás, az egész faluban agyba-főbe bizonygatva Kóborral történt „találkozását“.

Bár a község felvilágosult dolgozói nem adták hitelt a Kóbor „szellemével“ kapcsolatos feceségnek, mégsem árt, ha kihangsúlyozzuk, hogy tisztelt „szellem úr“ ne csaljon! Ne becsülje le a dolgozók műveltségét és ha egyáltalán képes erre, értesse meg, hogy népünk számára a hős Szovjet Hadsereg nemcsak a tőkés földbirtokos fasiszta iga alóli felszabadulást, de a kulturális felemelkedés lehetőségét is meghozta, s mi pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével élünk ezzel a lehetőséggel.

Értesse meg, hogy a mi népünk már nem a régi többé. Különbözik a tőkés, földbirtokosok, kulákok és klerikális népbu-títók szellemi rabság alól és az öntudatos, szabad, kulturált, szocializmust építő népek útján halad, megvételessel fordul el a klerikális népesalóktól.

Melesleg úgy rémlik, hogy a gátéri pap és a hercegszántói „szellem“ bizonyára szolgálati beosztása révén, megszívelte a szerzetesek küldötteinek 1951-ben Rómában tartott értekezlete határozatait, mely leszögezte, hogy: „a modern haladás eszközeit, az újságot, a sajtót, a rádiót, a filmművészetet, a televíziót, az autót és a repülőgépet észszerűen fel kell használni az apostolkodás szolgálatában“.

(Megjelent az Új Ember 1951. jan. 7-i számában.)
Nem segít a család „szellem úr!“ Felszabadult népünk a hazaáruló Mindszenty- és Grösz-ügy leleplezésén keresztül megértette az önkéretét, s népünk eltávolította hogy nem kér az önkéret által visszasírt régi világból. Kár a telefonköltségért csatolni!

Két helyen jó munkát végezni nem lehetséges...

Vidám nevetés hallatszik ki a Kaloecai Paprikamom világo ablakain. Kék munkaruhába öltözött, mosolygó, fiatal lányok, asszonyok végzik napi munkájukat.

Itt csoportvezető Tamás István, aki 1945-ben két hold juttatott földet kapott. Ezüstös haját szeretettel simogatja a napfény, 60 éves, de fiatalos lendületes. Munkájában most mutatja meg igazán a felszabadultság érzését, azt, hogy mit jelent számára a szabad, boldog, jobb élet.

Ahogy az ország épült, fejlődött, úgy nőtt vele együtt Kaloeca is. A fejlődés azt követelte, hogy egyre több legyen a harcos, bátor kommunista vezető. A párt Tamás elvtársat is megbízta azzal,

hogy Bogyzslón vezesse a paprikamalmot, legyen igazi gazdája új üzemnek, nevelje a dolgozókat. Tamás elvtárs elvégezte munkáját, de mindig húzta vissza Kaloecára őt az a két és fél hold föld. Sokszor felvetődött benne, hogy helyese-e a cselekedete?

A párttaggyűléseken, pártnapokon, termelési értekezleteken mindig szóba kerül a két-ak elvtárs káros élete. — Bizony húzódozott erről a kérdéssel beszélni Tamás elvtárs, mert ő maga is kétféle életet élt és mint kommunista, nem járt elől jó példával. Később azonban, hogy szeminariumra is járt, jobban megismerte a párt politikáját és egyre erősödött az elhatározása, hogy földnek leadja.

mert mint csoportvezetőnek, a műszak után is van egy-két elintézni való dolga. Ha pedig időt szakítok, akkor először rohanok haza, nem eszem azért, mert még világos van, eleget kell tennem a földdel járó kötelezettségnek is. Szórakozásra, tanulásra időm nincs. De ennél még rosszabb az az érzés, hogy nem igazan szeretni az a földet, aki csak szombat és vasárnap igyekszik megművelni. Ezt érzem én. Ott nem lehet jó termés. A kétféle dolgozó nagyrésze pedig nem bánik a jó gazda féltő szemével a földdel. A föld akkor halás, ha azt szeretik, ha azt gondozzák nap, mint nap. A kétféle élet nyugt, teher nekem is, de a földnek is.

De nem sokáig. Össze már, ha török, ha szakad, már csak üzemi dolgozó leszek. — mondja Tamás elvtárs.

Igy van ez! Két helyen jó munkát végezni nem lehetséges. Pedig az orszagnak sok kenyérre, húsrá van szüksége, ezt pedig a kétféle termelőséggel, a föld hanyag megművelésével nem lehet biztosítani, mert az ilyen felületes munka három-négy méterrel kevesebbet ad, kiszárad, gázos lesz és kimerül. Befejezésül Tamás elvtárs csak annyit mond, ha nem lenne ipari munkás, akkor a feleségével együtt a termelőszövetkezeti csoportban dolgozna.

Kétlaki dolgozó káros élete...

— Magam is éreztem ennek hátrányát. Most így, visszavillanva az elmúlt, azt mondhatom, nem voltam jó vezető, mert bizony a földdel való törődés engem is lekötött és így nem tudtam igazán elvégezni munkámat. Fáradt voltam. Egyik helyen sem tudtam igazi, becsületes, kommunista munkát végezni — mondja megfontoltan, nyugodtan Tamás elvtárs.

A földet nem tudta jól kezelni, nem tudott többet, jobbat termelni. Nem volt állapotománya és így az ő mezőgazdasági termelése az ország kárára volt. De káros volt a közösségre is és azon felül gyilkolása volt a földnek, mert nem az igazi szerető gazda kezével volt megművelve.

Az asszony egyre többször mondta azt, hogy jó lenne már ezt a földet, ha valaki átvenné. Nyűg, visszahúz a munkában. Neked pedig van becsületes fizetésed, amiből megélünk.

— Örültem, mert úgy beszélt, ahogy én már határozottam magamban. — Felajánljuk...

Bementünk a tanácsházához és bejelentettük 1951 őszén elhatározásunkat. Ott számbavettek bennünket, de nem ígérték meg, hogy átveszik a földet. — Pedig úgy tudom, hogy külön rendelet van arra, hogy az ipari munkásokat földfelajánlását soron-

kívül kell elintézni — mondta a gyors egymásutánban Tamás elvtárs.

Nem így volt. Értesszük arról, hogy csak jövőre veszik át. — A keservit, — mondtam az asszonynak — ez nem jó így, de segíteni nem tudunk. Így hát tovább kellett élnem a kétféle káros életét.

Az asszony mindig azt mondta: — Te vagy a hibás, miért nem ajánlottad fel előbb. Neked ezt jobban kellett volna tudnod — igazán volt és van.

Most mint csoportvezető, az üzemből nem szabadhatok rögtön munka után haza,

Csikós Ferenc pälmonostori dolgozó paraszt már teljesítette egészévi tojás- és baromfibeadását

A félegyházi járásban a sertésbeadás területén Apár község jár az élen. Utána Kunszállás. Pälmonostora és Kiskunfélegyháza következnek. A rangsor végén Szank, Kömpöc és Jászszentlászló kullog. A tojásbeadásban Kunszállás község vezet. Baromfibeadásban pedig Pälmonostora. Mindkét község mezőgazdasági elöljáróitát

A kiskunfélegyházi járás területén 278 dolgozó paraszt áll egymással pársversenyben. Eddigi vállalásukat 513 dolgozó paraszt már teljesítette. Kiemelkedőként kell megemlíteni Pälmonostora

községben Csikós Ferenc 6 holdas parasztot, aki tojás- és baromfibeadását már teljesítette egész évre. Jászszentlászló községben pedig Tócsai Mihály 8 holdas parasztot, aki tojás- és baromfibeadását 110 százalékban teljesítette.

Altár községben még mindig alszik a versenybizottság

De a félegyházi járásban nemcsak a begyűjtési, hanem az aratási verseny is a kötelezően megszervezve. A dülök nem igen állnak versenyben. Dülön belül az egyes dolgozó parasztszámok sem állnak párosversenyben.

Miről írunk állami gazdaságaink dolgozói

Allami gazdaságunkban az aratással egyidejűleg elvégeztük a másodvetést is

Allami gazdaságunkban 31 nap alatt fejeztük be a 100 hold árpa aratását Dolgozóink megértették, hogy a szemvesztésmentes aratás nagy jelentőséggel bír. Eppen ezért dolgozóink csaknem kivétel nélkül egyöntetűen, szívvel-leléssel látnak hozzá az aratási munkálatok elvégzéséhez. Az aratás után traktorosaink mindjárt fel is szántották a tarlót és utána nyomban elvégezték a másodvetést.

Legjobb eredményt Horváth Katalin, Bóna Margit és Jenőval György ért el a növényápolás terén. Ezeknek a dolgozóknak a teljesítménye átlagosan 145 szálalék. A tehenészetben a szovjet Zoó-technikai tapasztalatok alkalmazásával, a napi háromszori fejés bevezetésével 3,3 fejési átlagról 13,5 literre emelkedett az istállóátlag. A tehenészetben Poluyákovics András és Zemkó János munkája dicsérhető.

A jó eredményeket a munkaverseny széleskörű kibontakozásával tudtuk elérni. Dolgozóinknál a munkához való viszonyt azon keresztül tudtuk elmélyíteni, hogy a jól dolgozók fényképét faltablákra kifüggesztjük és aláírjuk, hogy milyen módon érte el az eredményét. Ezenkívül az élenjáróknak a szület, vagy egyéb hozzátartozóját levélben köszöntjük.

Bánóczi István párttitkár, Tompa.

Gazdaságunkat minden nap korszerűbbé tesszük

Allami gazdaságunkban felépítettünk egy korszerű 80 férőhelyes tehenistállót. Az új épület egészen korszerű lesz. Gyönyörű betonozott jásszokat és külön rekeszeket építettünk. Azonkívül kisvasutat állítottunk be, hogy azon szállítsuk a takarmányt és ennek segítségével hordjuk ki a trágyát. Most próbáljuk ki a tehenészetnél az új villanyfejőgépeket is. Mintegy 35 fejőgépész tekintette meg az új gépet. Ezzel hatalmas segítséget kaptunk, mert egyszerűen 10 tenehet fej percek alatt. Valamennyi dolgozó örömmel fogadta az új fejőgé-

pet, hiszen még ilyet nem is láttunk.

Gazdaságunk egészen korszerűvé vált, de azt tapasztaljuk, hogy nap mint nap újabb és újabb gépeket kapunk a munkásoktól. Ezért köszönetet kell mondanunk pártunknak és vezértünknek, Rákosi elvtársnak. Gazdaságunkban csaknem minden munkálatot géppel végzünk, így megkönnyebbült a munkánk, hiszen gépek végzik az eddigi nehéz munkálatot. Az árpacséplést befejeztük a búzát négy kombájn és több aratógép végzi. Varga Gábor, Bácsalmás.